

отъ неговия хероизмъ<sup>1)</sup>. По-голѣмата частъ отъ царуването си Калоянъ прѣкара подъ Ст. Планина, дѣто и излѣ своята енергия и мощъ, а отъ тукъ чакъ до Солунъ. Още въ 1205 г. той заплашва латинитѣ при стѣнитѣ на самия Ц-дъ и избива 20,000 арменци, които кръстоносцитѣ измѣкватъ отъ къмъ Ефратъ за да имъ помагатъ срѣщу българитѣ въ Тракия<sup>2)</sup>. Отъ 1206 г., поне частно за юго-източна България, Калоянъ се срѣща само съ латинитѣ, което се потвърждава отъ факта, че въ нея година Димотика и други градове на Romania отхвърлятъ игото на Калояна и припознаватъ това на латинитѣ<sup>3)</sup>. Една отъ първитѣ побѣди на Калояна надъ латинитѣ е тая при самия Одринъ, дѣто и пада жертва избраниятъ за императоръ на тѣй скърпената латинска империя Балдуинъ<sup>4)</sup>. Калоянъ, освѣнъ че нѣмалъ търпение за

<sup>1)</sup> Michaud, hist. des Croisades, III. 324.

<sup>2)</sup> Ib. III. 325. Споредъ другитѣ 30,000 и то фамилии.

<sup>3)</sup> Michaud, III. 327-328. Одринско се паднало на венецианцитѣ, като частъ отъ prima parte Imperii Romaniae. Подъ послѣдната се разбирало: подбалканска България, частъ отъ Тракия, Македония и Гърция. Одринската провинция, която взели венецианцитѣ, е обгръщала градоветѣ между Одринъ, Ч. Море, Босфора, Дарданелитѣ и Егейско Море, — почти цѣлия днешенъ Одрински вилаетъ. Едничкиятъ градъ отъ днешна юго-източна България, влизащъ въ тия владѣния, е билъ Анхияло (Brachiali): Δήμα βραγχιαλίου и Pertinentia Brunchialii. Cp. Tafel въ Pacti Veneto-Graeci pars geogr. etc. Münch. König. Akad. Bd. V.; Daru въ историята на Венеция, I. l. 4., 1853. Латинитѣ сж дѣлили визант. империя главно два пжти. Изразътъ: „принадлѣжащитѣ къмъ Анхияло мѣста“ трѣба да се разбира за тия краища, които сж били край морето, но въпросъ е дали Месемврия е влизалъ въ тѣхъ, защото въ послѣдния дѣлежъ, и то прѣди Калояновитѣ побѣди, крайбрѣжнитѣ градове на венецианцитѣ се простирали отъ Селиврия до Месемврия. Отъ тукъ се види, че цѣла днешна южна България е била въ ржцѣтъ на Калояна, съ изключение на Станимака и Пловдивъ, дѣто врѣменно се загниждва Renier de Trith, съ титлата дукъ.

<sup>4)</sup> Версиитѣ за смъртта му сж разни. Въроятно тя ни отнася въ Търново. Cp. поемата на Mouskes: Ensi li Blak et li Coumain, en lor prison et en lor main, orent le comte Bauduin et si l'ocisent en la fin, и анонимната тая въ The conquest of Const. by crusaders: count Louis fell with many knights and Baldwin was compelled to yield. On drear Bulgaria's unknown shore he slept in a mysterious tomb... p. 116; Калоянъ слѣдъ побѣдата ударва на грабежъ и сѣчь и стига до Родосто, дѣто и срѣща въпроснитѣ арменци, водени отъ императорския братъ.